

Είσαι αυτό που δεν έγινες ακόμη.... (π. Χαράλαμπος Παπαδόπουλος)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θεολογία και Ζωή](#)

Λέμε στην εκκλησία ότι «κάθε άγιος έχει ένα παρελθόν και κάθε αμαρτωλός ένα μέλλον». Τι σημαίνει θεολογικά όμως αυτή η φράση; Είναι αλήθεια ότι κατά την διδασκαλία της εκκλησίας δεν υπάρχει κανείς άνθρωπος που να μην μετέχει στην πτώση και την αμαρτία. Πάντες αμαρτάνουμε. Η φύση μας δεν είναι τέλεια κι αυτό χρειάζεται αποδοχή. Μπορεί εν Χριστώ να τελειοποιούμαστε αλλά αυτό ολοκληρωτικά θα συμβεί στα έσχατα, στο τέλος της ιστορίας. Στην παρούσα φάση ζωής υποφέρουμε, πάσχουμε, αμαρτάνουμε και πεθαίνουμε με προσδοκία αναστάσεως. Για τους πατέρες της εκκλησίας, το παράδοξο δεν είναι η αμαρτία αλλά η αμετανοησία. Η ακόμη χειρότερα, η απουσία αυτογνωσίας και ταπείνωσης. Το φοβερό δεν είναι ότι είσαι αμαρτωλός αλλά ότι κουνάς το δάκτυλο στους άλλους μιλώντας για ηθική κρίνοντας την ζωή τους. Αυτό είναι πρόκληση απέναντι στην μακροθυμία του Θεού.

Όλοι έχουμε κάνει άστοχες και λανθασμένες κινήσεις στην ζωή μας. Έχουμε αμαρτήσσει και πέσει. Έχουμε σηκωθεί και ελπίσει ξανά. Πληγώσαμε και μας πληγώσαν. Όποιος λέει ότι μονάχα τον πληγώσαν απλά λέει ψέματα. Δεν γίνεται να ζεις, να υπάρχουν και να μην κάνεις λάθη, να μην έχεις πληγώσει ηθελημένα ή άθελα σου κάποιον άνθρωπο, κάποια ύπαρξη, την φύση. Όμως αυτό δεν εξαντλεί τον άνθρωπο. Διότι ο άνθρωπος δεν είναι μονάχα τα λάθη ή οι αμαρτίες του. Δεν είναι μονάχα σκοτάδι αλλά και φως, χαρίσματα και δυνατότητες.

Κανείς άνθρωπος δε μπορεί να ερμηνευθεί ή να κριθεί μονάχα από τις πράξεις του. Διότι πολλές φορές ποθήσαμε εκείνα που δεν αντέξαμε να πράξουμε. Η ψυχή είναι πιο βαθιά από τα κατορθώματα μας. Τι ωραία που το θέτει ο Ντοστογιέφσκι, «ο Θεός θα κρίνει τους πόθους τις καρδιάς μας». Γιατί; Διότι πάντα αυτό που νιώθουμε είναι πιο δυνατό ή μεγαλύτερο από εκείνο που στο τέλος καταφέραμε να πούμε ή να πράξουμε.

Δεν τελειώνει ο άνθρωπος μονάχα σε αυτό που κάνει. Είναι κάτι βαθύτερο και αθέατο. Ο άνθρωπος για τους πατέρες της εκκλησίας είναι μυστήριο. Δεν μπορείς εύκολα να τον ορίσεις, να τον αποθεώσεις ή καταδικάσεις. Το χθες δεν προδιαγράφει το αύριο. Αυτό που σήμερα έγινε λάθος αύριο μπορεί να γίνει υπέροχο, κι αυτό που εχθές δεν κατάφερες αύριο μπορεί να γίνει πραγματικότητα.

Γι' αυτό έχει μεγάλη σημασία αυτή η φράση ότι «κάθε άγιος έχει ένα παρελθόν και κάθε αμαρτωλός ένα αύριο...». Για τους αγίους της εκκλησίας ο άνθρωπος δεν είναι το χθες του αλλά το μέλλον του. Όχι αυτό που είναι αλλά εκείνο που θα γίνει.

Όχι αυτό που δεν κατάφερε αλλά αυτό που δεν ξέρει ακόμη ότι μπορεί.

Αναφέρει ο Μητροπολίτης Περγάμου Ιωάννης, «κανένας άνθρωπος δεν είναι αυτό που είναι, αλλά, αυτό που θα είναι «εν τη εσχάτη ημέρα»...καμία κρίση για τον αδελφό μας δεν πρέπει αν έχει οντολογικό χαρακτήρα. Όλοι είναι δυνάμει άγιοι. Η μετάνοια και η άφεση που παρέχει η Εκκλησία είναι αδιανόητες χωρίς την εσχατολογική οντολογία, χωρίς δηλαδή να επιτρέπει στο μέλλον, στα έσχατα, να απελευθερώσουν τον άνθρωπο από το παρελθόν του...».

Πηγή: plibyos.blogspot.com